

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 68.

Vydána dne 29. prosince 1937.

Cena: Kč 1.60.

Obsah: (255.—265.) 255. Zákon o daňových úlevách na opravy domů. — **256.** Zákon, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 4. prosince 1936, č. 302 Sb. z. a n., o úpravě některých poměrů v tovární výrobě šatstva. — **257.** Zákon, kterým se částečně mění a doplňuje zákon ze dne 24. června 1932, č. 105 Sb. z. a n., o zřizování provozoven na výrobu cukru z řepy. — **258.** Zákon, kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních. — **259.** Zákon, kterým se prodlužuje a doplňuje zákon ze dne 26. března 1936, č. 65 Sb. z. a n., o stavebním ruchu. — **260.** Zákon o náhradě podle zákonů o stavebním ruchu. — **261.** Zákon, kterým se mění některá ustanovení o kolku z hracích karet. — **262.** Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 21. prosince 1937, č. 261 Sb. z. a n., kterým se mění některá ustanovení o kolku z hracích karet. — **263.** Nařízení o úpravě těžby dřeva. — **264.** Nařízení, kterým se vyjmají některé kategorie motorových vozidel z platnosti právních předpisů o prokázání způsobilosti k řízení motorového vozidla a mění se prováděcí nařízení k zákonu o jízdě motorovými vozidly. — **265.** Vyhláška o dalším dočasném snížení příspěvku pro vyrovnávací fond mléčný pro zemi Českou.

255.

Zákon ze dne 13. prosince 1937 o daňových úlevách na opravy domů.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Vlastníci domů v obci s více než 5.000 obyvateli podle posledního sčítání lidu nebo i v jiné obci, usnese-li se na tom její zastupitelstvo po vyhlášení tohoto zákona (§ 11) a zemský výbor toto usnesení schválí, mají z důvodu oprav domů nárok na daňovou úlevu, činí-li náklad na opravy u jednotlivého domu aspoň 500 Kč a podléhal-li v něm dne 1. dubna 1935 aspoň jeden nájemní předmět ustanovením zákona o ochraně nájemníků.

(2) Obec, jejíž zastupitelstvo se usneslo na zavedení daňové úlevy, jest povinna své usnesení, schválené zemským výborem, oznámiti berní správě.

(3) Daňová úleva záleží v tom, že se odečte od vyměřovacího základu činžovní daně v berních letech 1940 a 1941 po 50% nákladu učiněného na opravy, nejvýše však

1. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byly aspoň dvě třetiny nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně

nájemníků, po 50% vyměřovacího základu činžovní daně,

2. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byla aspoň třetina nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 40% vyměřovacího základu činžovní daně,

3. u domů, ve kterých dne 1. dubna 1935 byla méně než třetina nájemních předmětů podléhajících ustanovením zákona o ochraně nájemníků, po 30% vyměřovacího základu činžovní daně.

§ 2.

(1) Vlastníci památných budov v obcích uvedených v § 1, odst. 1 mají z důvodu oprav těchto budov nárok na daňovou úlevu podle § 1, odst. 3, č. 1, činí-li náklad na opravy u jednotlivé budovy aspoň 5.000 Kč.

(2) Za památné budovy se považují budovy vyznačené v plánu polohy (zastavovacím) obce jako památkově chráněné nebo budovy, které za takové uzná státní památkový úřad.

§ 3.

Vlastníci domů, dokončených před 1. lednem 1918, na které se nevztahují ustanovení §§ 1 a 2, mají z důvodu oprav domů nárok na daňovou úlevu záležející v tom, že se odečte od vyměřovacího základu činžovní daně v ber-

ních letech 1940 a 1941 po 30% nákladu učiněného na opravy, nejvýše však po 30% vyměřovacího základu činžovní daně, činí-li náklad na opravy u jednotlivého domu aspoň 3.000 Kč.

§ 4.

(1) Za opravu domu (budovy) jest považovati opravu na domě nebo uvnitř domu a také práce a zařízení, jimiž se trvale zlepši stav domu, zejména po stránce zdravotní nebo stavebně technické, a úpravy podkrovní nebo sklepů za účelem vybudování vhodných úkrytů proti leteckým a jiným podobným útokům. Za opravy nelze považovati práce a zařízení, podniknuté pouze ze záliby nebo pro okrasu, a rozdělení většího bytu na menší, nebude-li každý takto vytvořený byt opatřen vlastním nutným příslušenstvím, a to zejména předsíní a záchodem.

(2) Daňová úleva se poskytuje na opravy, s nimiž bude začato po 1. lednu 1938 a jež budou dokončeny do 31. prosince 1938.

(3) Daňová úleva nebude poskytnuta na opravy domů (budov), jichž udržování není z veřejného zájmu žádoucí.

§ 5.

Vlastník domu, který se hodlá ucházeti o daňovou úlevu, musí oznámiti obci nejméně 15 dnů před zahájením oprav, kdy bude s nimi začato a jaký bude jejich rozsah; jde-li o daňovou úlevu podle § 2 na opravu památné budovy, která není jako památkově chráněná vyznačena v plánu polohy (zastavovacím) obce, je vlastník domu mimo to povinen prokázati obci, že budovu za takovou uznal státní památkový úřad. Rovněž dobu dokončení oprav musí vlastník domu oznámiti obci ve lhůtě 15 dnů.

§ 6.

(1) Domáhá-li se vlastník domu daňové úlevy, musí předložiti berní správě zároveň s přiznáním k činžovní dani na berní rok 1940 kolku prosté osvědčení, obsahující údaje o způsobu oprav, o době, kdy s nimi bylo začato a kdy byly dokončeny, o výši a přiměřenosti jejich nákladu a o tom, že proti poskytnutí daňové úlevy není důvodu podle § 4, odst. 3. Jde-li o daňovou úlevu podle § 2, musí býti v osvědčení zároveň potvrzeno, že budova je jako památkově chráněná vyznačena v plánu polohy (zastavovacím) obce nebo že ji za takovou uznal státní památkový úřad a že opravy budovy byly provedeny v dohodě s tímto úřadem a bez jeho námitek. Při úlevě podle § 3 musí býti v osvědčení také po-

tvrzeno, že dům byl dokončen před 1. lednem 1918.

(2) O osvědčení podle odstavce 1 musí vlastník domu podati u obce do konce ledna 1939 kolku prostou žádost, doloženou účty oprávněných živnostníků, v níž uvede, jaké opravy byly provedeny, kdy s nimi bylo začato, kdy byly dokončeny a jaký náklad byl na ně vynaložen. O žádosti rozhodne obec nejpozději do 31. října 1939, a to s konečnou platností. Nerozhodne-li obec o žádosti v uvedené lhůtě, může se vlastník domu domáhati daňové úlevy u berní správy kolku prostou žádostí, podanou zároveň s přiznáním k činžovní dani na berní rok 1940. K žádosti jest připojiti úřední doklad o tom, kdy u obce byla podána žádost za vydání osvědčení podle odstavce 1, potvrzení stavebního úřadu o způsobu oprav, o tom, kdy s nimi bylo začato a kdy byly dokončeny, a o tom, že proti poskytnutí daňové úlevy není důvodu podle § 4, odst. 3, mimo to pak účty oprávněných živnostníků za provedené opravy, potvrzené obcí co do přiměřenosti nákladu. Jde-li o daňovou úlevu podle § 2, jest k žádosti ještě připojiti potvrzení stavebního úřadu o tom, že budova je jako památkově chráněná vyznačena v plánu polohy (zastavovacím) obce nebo že ji za takovou uznal státní památkový úřad a že opravy budovy byly provedeny v dohodě s tímto úřadem a bez jeho námitek. Při úlevě podle § 3 musí býti potvrzením stavebního úřadu také prokázáno, že dům byl dokončen před 1. lednem 1918.

(3) Berní správy mohou, mají-li pochybnosti, samy přezkoumati nebo dáti přezkoumati okolnosti podle odstavců 1 a 2, zejména šetřením u oprávněných živnostníků, kteří opravy prováděli nebo na ně dodávali materiál.

§ 7.

Rozsahu nebo odepření daňové úlevy lze odporovati jen odvoláním z platebního rozkazu na činžovní daň.

§ 8.

(1) Kde se v tomto zákoně mluví o vlastníkovi domu, rozumějí se jím také ostatní osoby uvedené v § 119 zákona o příjmech daních.

(2) Pokud není tímto zákonem jinak předepsáno, platí obdobně ustanovení zákona o příjmech daních.

§ 9.

Snížení vyměřovacího základu činžovní daně z důvodu daňové úlevy nemá vlivu na

základ pro vyměřování obecních dávek, vybíraných na podkladě nájemného (nájemní hodnoty).

§ 10.

Nesprávné údaje o okolnostech, podmiňujících daňovou úlevu, trestají se podle hlavy VIII zákona o přímých daních.

§ 11.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1938; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Kalfus v. r.

256.

Zákon ze dne 17. prosince 1937,
kterým se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 4. prosince 1936, č. 302 Sb. z. a n., o úpravě některých poměrů v tovární výrobě šatstva.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 302/1936 Sb. z. a n. se mění a doplňuje takto:

1. § 1 zní:

„(1) Svolení podle tohoto nařízení jest zapotřebí, má-li býti

a) zřízena provozovna na tovární výrobu šatstva,

b) podstatněji rozšířen provoz v tovární výrobě šatstva zvýšením počtu strojů nebo výměnou strojního zařízení nebo zvýšením počtu zaměstnanců bez odborné přípravy,

c) na místě dosavadní obvyklé výroby domácí nové zavedena dílenská strojní výroba v provozovně na tovární výrobu šatstva.

(2) Zaměstnanci bez odborné přípravy podle odstavce 1, písm. b) se rozumějí zaměstnanci, kteří nemohou prokázati, že ukončili řádně učební poměr v živnosti oděvnícké nebo se vyučili v podniku po továrnicku provozovaném nebo pracovali jako domácí dělníci po dobu dvou let.“

2. V § 5 nahrazují se slova „dnem 31. prosince 1937“ slovy „dnem 31. prosince 1939“.

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr průmyslu, obchodu a živností v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Mlčoch v. r.

257.

Zákon ze dne 21. prosince 1937,
kterým se částečně mění a doplňuje zákon ze dne 24. června 1932, č. 105 Sb. z. a n., o zřízení provozoven na výrobu cukru z řepy.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Zákon č. 105/1932 Sb. z. a n., jehož účinnost byla naposledy prodloužena vládním nařízením ze dne 19. prosince 1935, č. 235 Sb. z. a n., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1, odst. 2 nahrazují se slova „ministerstvo průmyslu, obchodu a živností v dohodě s ministerstvem zemědělství a ministerstvem pro zásobování lidu“ slovem „vláda“.

2. K § 1 se připojuje jako odstavec 4 toto nové ustanovení:

„(4) Cukrem rozumí se každé sladidlo, získané zpracováním řepy anebo zpracováním produktů, případně zbytků dřívějšího zpracování řepy, pokud je způsobilé k lidskému požívání, ať již samo o sobě anebo smíseno s jinými látkami.“

3. V § 2, odst. 1 vsunují se za slova „... rovnající se 8'5 kg“ slova „(v hodnotě surového cukru).“

4. V § 5 nahrazují se slova „dnem 31. prosince 1937“ slovy „dnem 31. prosince 1940.“

Čl. II.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr financí v dohodě s ostatními zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Mlčoch v. r.

Dr. Kalfus v. r.